

[Udenrigsministeren.]

Der kan også fremføres andre forhold, der har haft indflydelse, men jeg tror ikke, man kan påvise, at denne nedgang i dansk eksport af landbrugsvarer til Tyskland, som fortrinsvis samler sig om to enkelte varegrupper, nemlig maltbyg og æg, har nogen direkte forbindelse med markedsudviklingen.

Derimod er det jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Per Federspiel gør opmærksom på, at der ingen tvivl er om, at Frankrig gerne vil overtage de danske kvægleverancer til Tyskland. Her er atter et problem, vi må se på med bekymring og være vågne over for i kommende forhandlinger.

Jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Per Federspiel vil anse en styrkelse af EFTA som noget for os handelspolitisk vigtigt. Jeg er glad for, at det ærede medlem siger det, og jeg synes, at han har ret i det. Jeg synes også, det ærede medlem har ret i, at der fra privat side gøres adskilligt for at styrke EFTA; men jeg kan ikke helt anerkende, at der skulle være noget, regeringerne har forsømt. Hvad skulle det i så fald være?

Jeg vil mene, at beslutningen om fremskynnelsen af toldafviklingen har betydet en styrkelse af EFTA, og vi har vel også lov til at pege på Finlands associering til EFTA som en styrkelse. Jeg skal imidlertid ikke gå videre med alle disse spørgsmål, selv om det kunne være interessant.

Det er rigtigt, når det ærede medlem hr. Anders Andersen hævder, at man anbringer sig i en handelspolitisk svag situation, hvis man f. eks. siger, at man vil tilslutte sig et frihandelsområde uanset betingelserne. Jeg erindrer det imidlertid anderledes end det ærede medlem. Ifølge min erindring traf den danske regering ikke beslutning om tilslutning til EFTA, før vi havde gennemført landbrugsforhandlingerne med England og vidste, hvad vi fik.

Mellem det ærede medlem hr. Anders Andersen og mig er der selvfølgelig et meget bredt felt af enighed om disse ting, et

bredt felt af fælles viden og fælles mål — på visse punkter måske nok forskellig opfattelse af, hvilke metoder der skal anvendes — men i øvrigt en betydelig grad af enighed. Det var jo netop derfor, jeg var lidt ked af det ærede medlems første indlæg og syntes, at jeg måtte svare på det. Jeg håber, vi nu har fået talt godt ud om tingene; én ting er det ærede medlem og jeg i hvert fald 100 pct. enige om, og det er, at det er på de konkrete resultater, vi skal måle, hvad vi har fået ud af vore mange forhandlinger og anstrengelser på dette område.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen og det ærede medlem hr. Kai Moltke iler nu den højtærede kirkeminister — jeg havde nær sagt til undsætning, men det behøver den højtærede kirkeminister ikke, men i hvert fald til forsvar. Hvor vel tjent hun kan være hermed, skal jeg ikke udtale mig om.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen tager fejl i, at denne atomvandring er vendt mod atomvåben i Danmark; det kan den af gode grunde ikke være, da atomvåben ikke findes her. Det, man demonstrerer imod, er atomvåbenet som sådant. Den høje regering har ikke ment, at man ikke ønskede atomvåben i den vestlige verden, så længe de fandtes i den østlige verden; det har ikke på noget tidspunkt været dansk udenrigspolitik.

Endvidere vil jeg sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at jeg har ikke sagt, at det var en forbryderisk skandale, at nogen vil demonstrere imod atomvåben. Borgerne her i landet har ret til at demonstrere fuldstændig, som de vil. Det, der interesserer mig, er, hvorvidt det er rigtigt, at et medlem af regeringen prøver på med sit gode navn at hjælpe denne demonstration til at få en større tilslutning, end den ellers ville få, en demonstration, der kun kan være i én magts interesse.